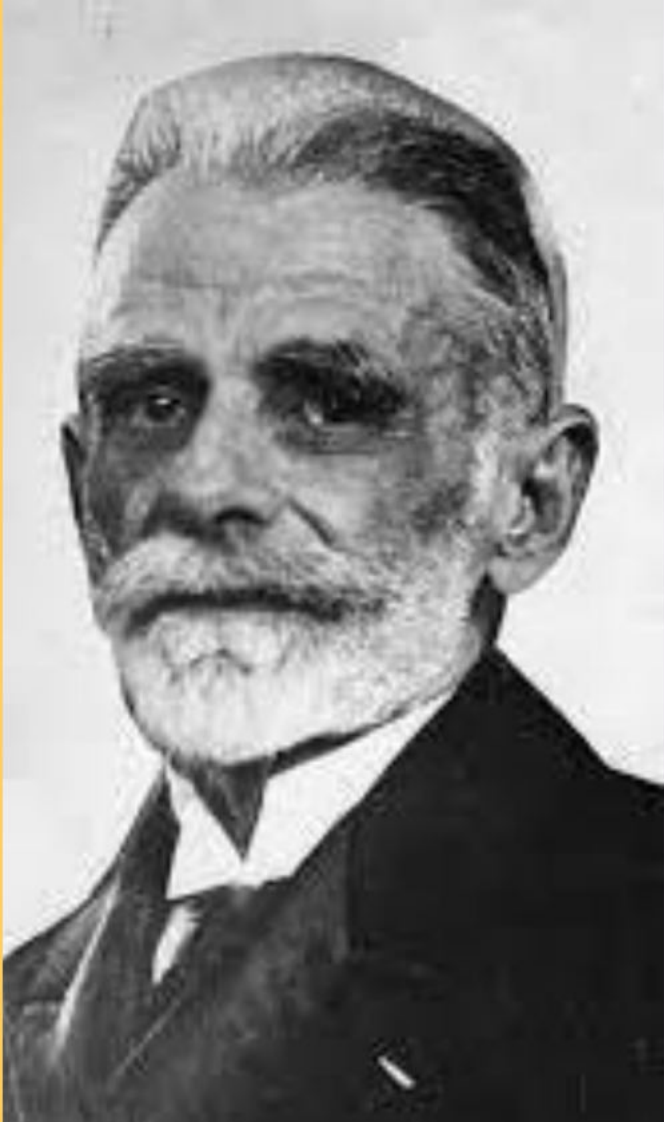

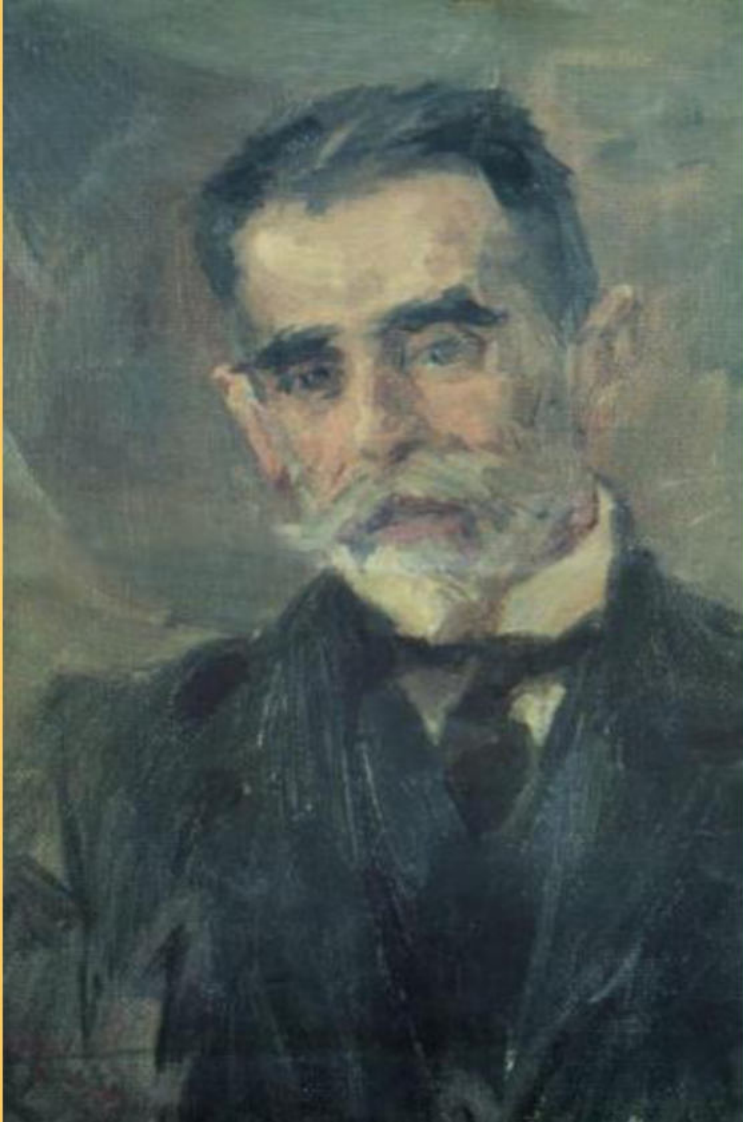
**β) Η δύναμη του Παρθενώνα είναι
μεγάλη ως συμβόλου για τον
ελληνισμό αλλά και για ολόκληρη
την ανθρωπότητα.**

Ο Κωστής Παλαμάς αποτέλεσε κεντρική μορφή της λογοτεχνικής γενιάς του 1880 της αποκαλούμενης Νέας Αθηναϊκής σχολής. Υπήρξε για 50 ως 60 χρόνια η κεντρική φυσιογνωμία της πνευματικής ζωής.

**Τα 50 ως 60 αυτά χρόνια
αρχίζουν, από την
εκθρόνιση του Όθωνα
(1862) ως τη
Μικρασιατική
καταστροφή (1922),
χρόνια αποφασιστικά
στην ιστορία της
νεώτερης Ελλάδας:**

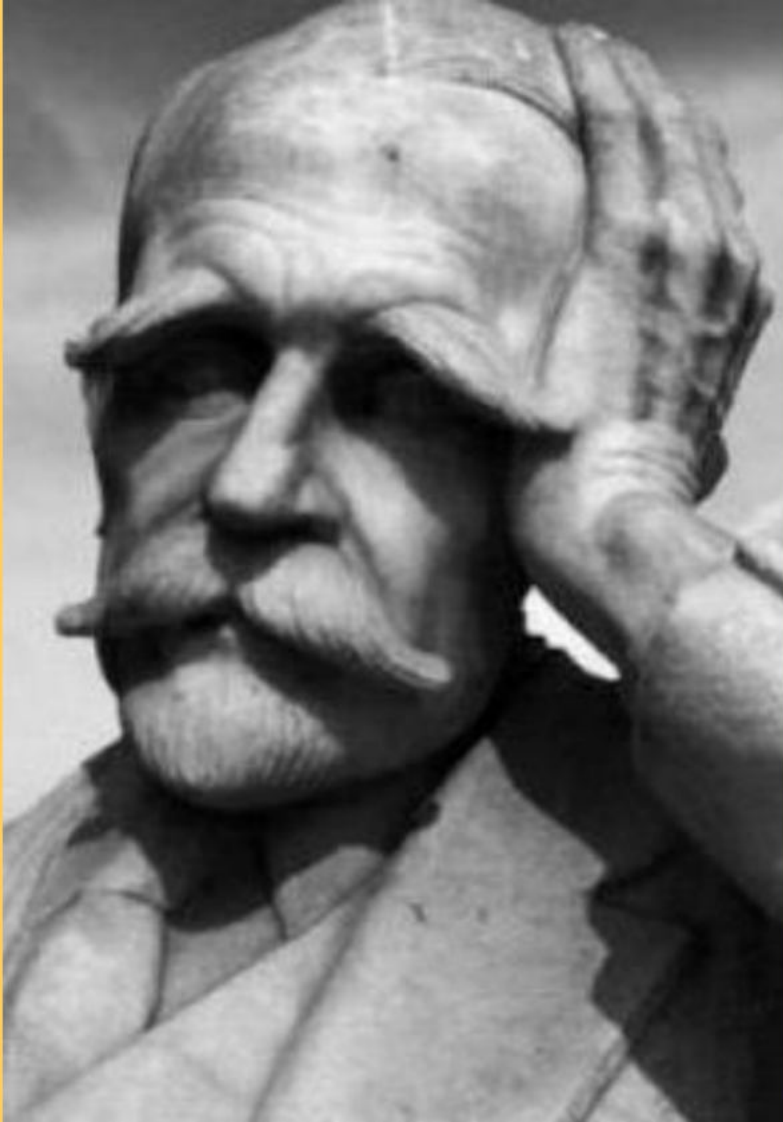

Η κυβέρνηση Χαριλάου Τρικούπη, ο πόλεμος του 1897, οι Βαλκανικοί πόλεμοι, ο Διχασμός, ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η Μικρασιατική εκστρατεία είναι γεγονότα της εποχής του.

**Αν στο πολιτικό πεδίο
δεσπάζει η μορφή του
Ελευθερίου Βενιζέλου,
στο πνευματικό
η αντίστοιχη ηγετική
μορφή είναι ο Κωστής
Παλαμάς.**

Στην ποιητική σκέψη του κυριαρχεί ένας δυαδισμός, μια ταλάντευση ανάμεσα σε δυο αντίθετους πόλους: η έντονη δράση και η απόμερη ζωή, η άρνηση και η θέση.

Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1859. Έζησε από το 1867 ως το 1875 στο Μεσολόγγι καθώς ορφάνεψε πολύ μικρός. Το μοναχικό παιδί, αφοσιώθηκε στο διάβασμα και στο γράψιμο. Εγκαταστάθηκε στην Αθήνα το 1875

Γράφτηκε στην Νομική Σχολή αλλά εγκατέλειψε τις σπουδές του αποφασισμένος να ασχοληθεί με τη λογοτεχνία. Το 1886 δημοσιεύτηκε η ποιητική συλλογή του *Τραγούδια της Πατρίδος μου*.

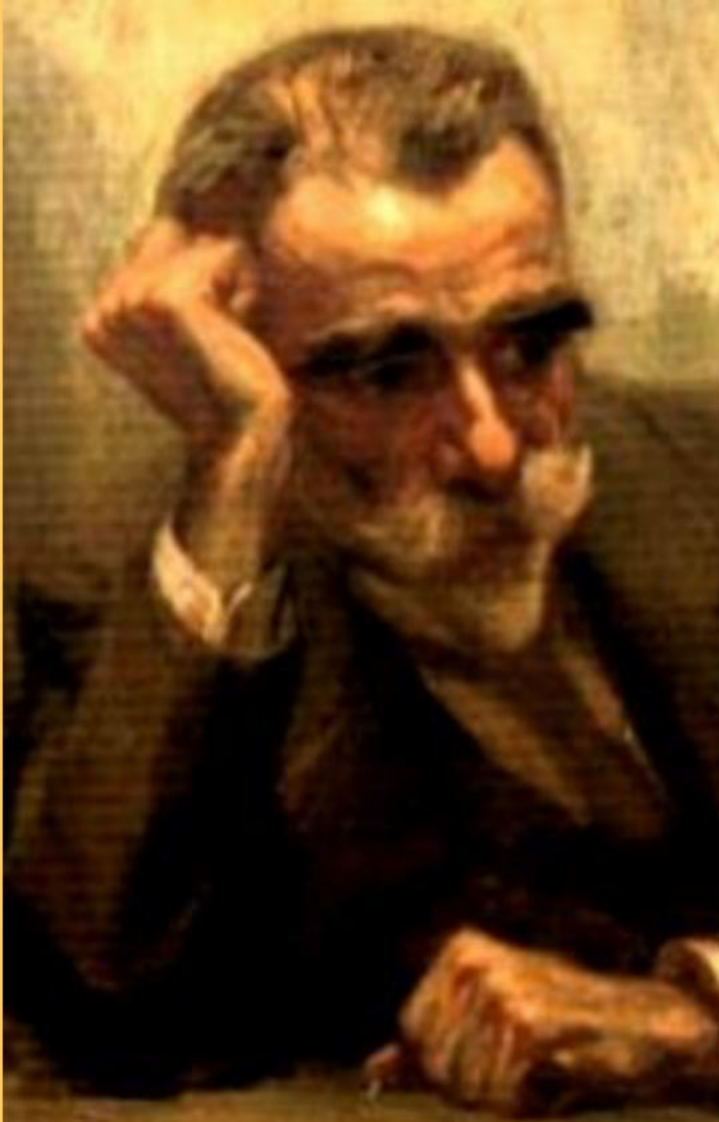
Ήταν ένας από τους πολυγραφότερους λογοτέχνες. Δημοσίευσε συνολικά σαράντα ποιητικές συλλογές, καθώς και θεατρικά έργα, κριτικά δοκίμια, συγκριτικές μελέτες και βιβλιοκριτικές.

**Από το 1897 δημοσίευσε
τις καλύτερες ποιητικές
του συλλογές *Ίαμβοι και
Ανάπαιστοι (1897),
Ασάλευτη Ζωή (1904), Ο
Δωδεκάλογος του
Γύφτου (1907), Η
Φλογέρα του Βασιλιά
(1910)***

Το έργο του, ο *Τάφος* (1898), αποτελείται από ποιήματα - μοιρολόγια για τον θάνατο του μικρού γιου του Άλκη από καρκίνο. Μετά τις μεγάλες συνθέσεις επανήλθε σε μικρότερες λυρικές φόρμες.

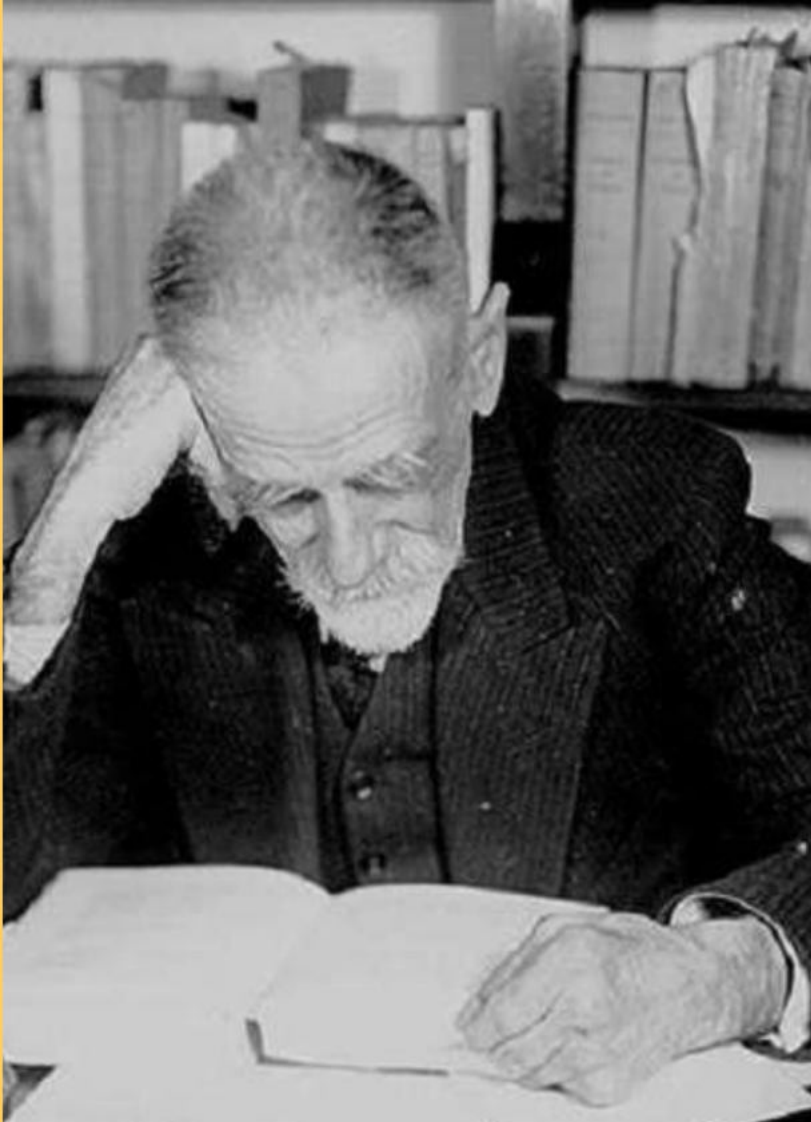

**Υπηρέτησε ως
Γραμματέας στο
Πανεπιστήμιο
Αθηνών, από το 1891
μέχρι τη σύνταξή του το
1928. Στα τελευταία του
χρόνια ήταν 3 φορές
υποψήφιος για το
βραβείο Νομπέλ.**

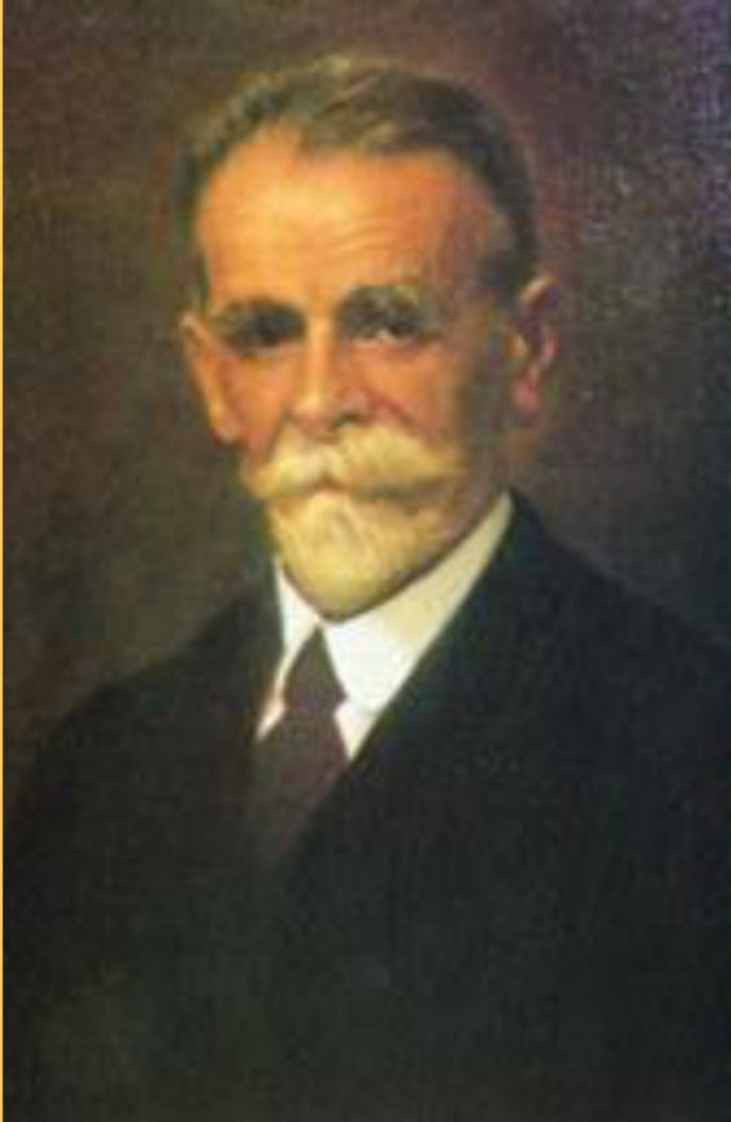

**Του απονεμήθηκε το
Αριστείο Γραμμάτων και
Τεχνών το 1918, ενώ από
το 1926 αποτέλεσε
βασικό μέλος της
Ακαδημίας των Αθηνών,
της οποίας έγινε
πρόεδρος το 1930.**

**Πέθανε το 1943
έπειτα από σοβαρή
ασθένεια, 40 ημέρες
μετά το θάνατο της
συζύγου του. Η
κηδεία του
εξελίχθηκε σε
αντικατοχικό
συλλαλητήριο.**

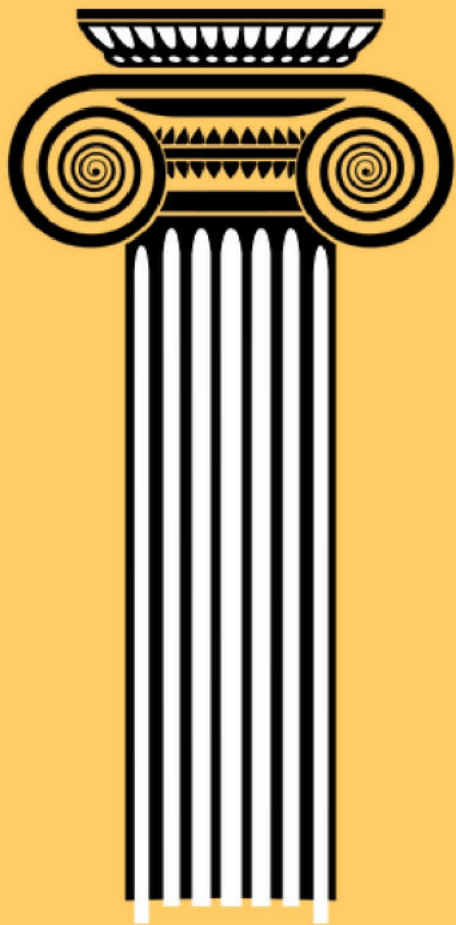

Υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής της δημοτικής και κορυφαία μορφή του δημοτικιστικού κινήματος. Βοήθησε με το κύρος του στην επικράτηση της δημοτικής γλώσσας.

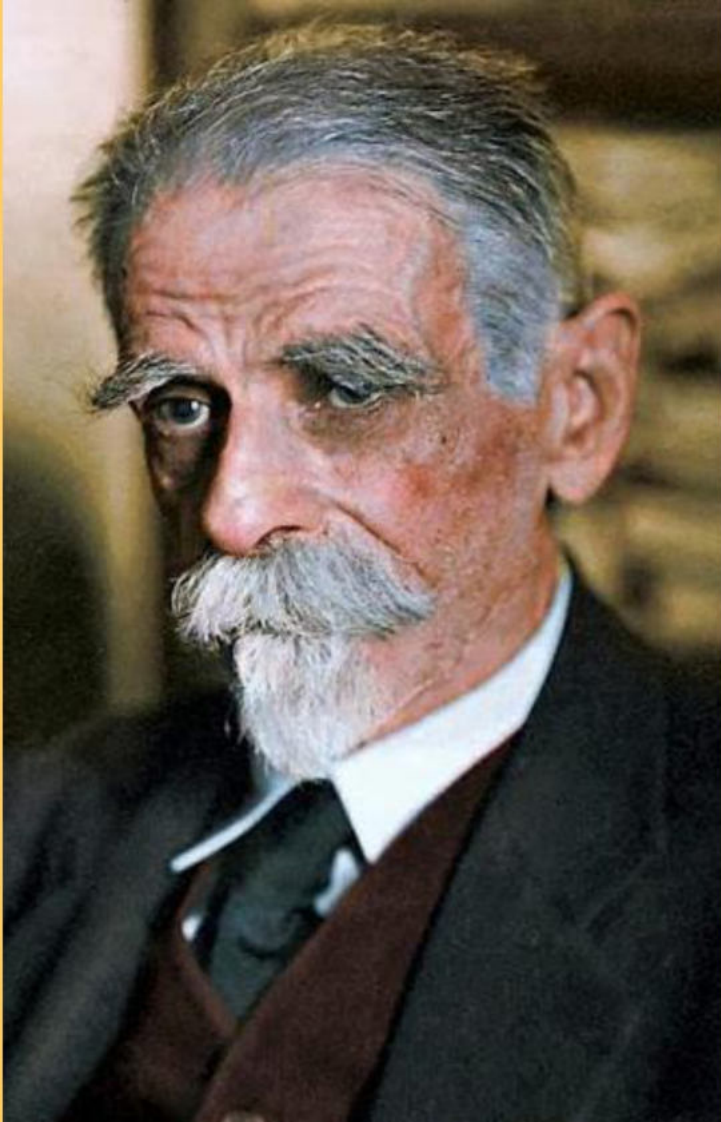

**Ένδειξη της καθιέρωσής
του ως ποιητή ήταν η
ανάθεση της σύνθεσης
του Ύμνου των
Ολυμπιακών Αγώνων, το
1896. Τους στίχους
μελοποίησε ο
Κερκυραίος συνθέτης
Σπυρίδων Σαμάρας**

Στον Ολυμπιακό Ύμνο ο Κωστής Παλαμάς μέσα από μια επίκληση στο πνεύμα της αρχαίας Ελλάδας συνδέει με θαυμαστό τρόπο το παρελθόν με το παρόν των Αγώνων και εξυμνεί το διαχρονικό μήνυμα της άμιλλας και της συμμετοχής στους αγώνες

Στις 25 Μαρτίου 1896, ο Ολυμπιακός ύμνος παρουσιάστηκε την τελετή έναρξης των Α' Σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Το 1958 επελέγη από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή ως ο επίσημος ύμνος.

Από την Ολυμπιάδα της Ρώμης το 1960 ανακρούεται στις τελετές έναρξης και λήξης κάθε Ολυμπιάδας, συνήθως μεταγλωττισμένος στη γλώσσα της διοργανώτριας χώρας.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ
ΥΜΝΟΣ

(HYMNE OLYMPIQUE)

1896

Υπο

ΣΠ. ΣΑΜΑΡΑ

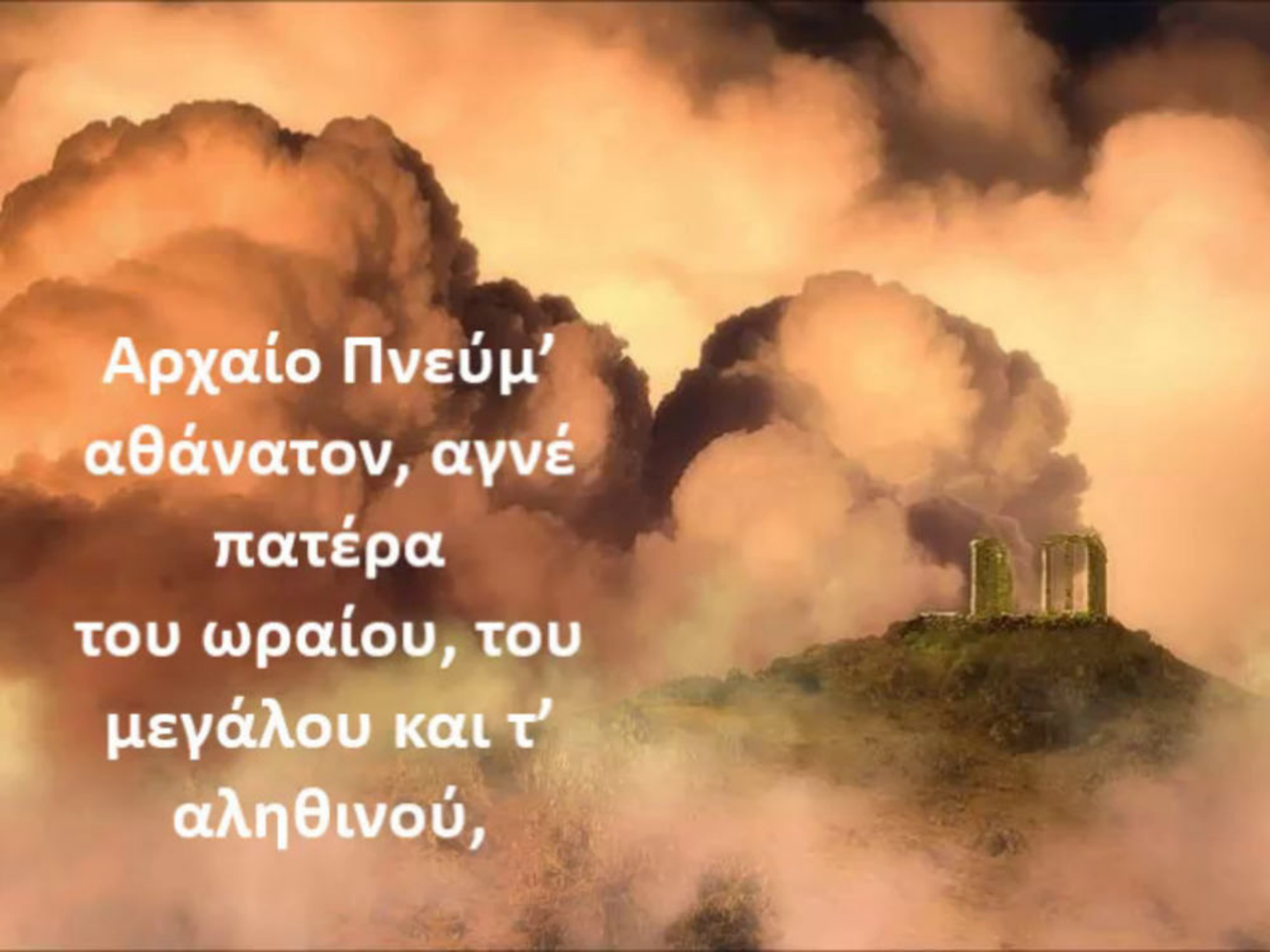
Ποίημα Κ. ΠΑΛΑΜΑ

Παρισσοί & Βιάνος, Εκδοτικοί.
Αριθμός, 43.
Αριθμός, 43.

Ο Ολυμπιακός Ύμνος έχει μεταφραστεί σχεδόν σε όλες τις γλώσσες, ωστόσο αρκετές χώρες προτιμούν να ακουστεί στην ελληνική ο ύμνος των Σαμάρα-Παλαμά.

A dramatic landscape featuring a sunset sky with large, billowing clouds. In the foreground, a small hill with green vegetation and two stone ruins is visible. The text is overlaid on the left side of the image.

Αρχαίο Πνεύμ'
αθάνατον, αγνέ
πατέρα
του ωραίου, του
μεγάλου και τ'
αληθινού,

κατέβα, φανερώσου κι
άστραψ' εδώ πέρα
στη δόξα της δικής σου γης
και τ' ουρανού.

**Στο δρόμο και στο πάλεμα
και στο λιθάρι,**

**στων ευγενών Αγώνων
λάμψε την ορμή,**

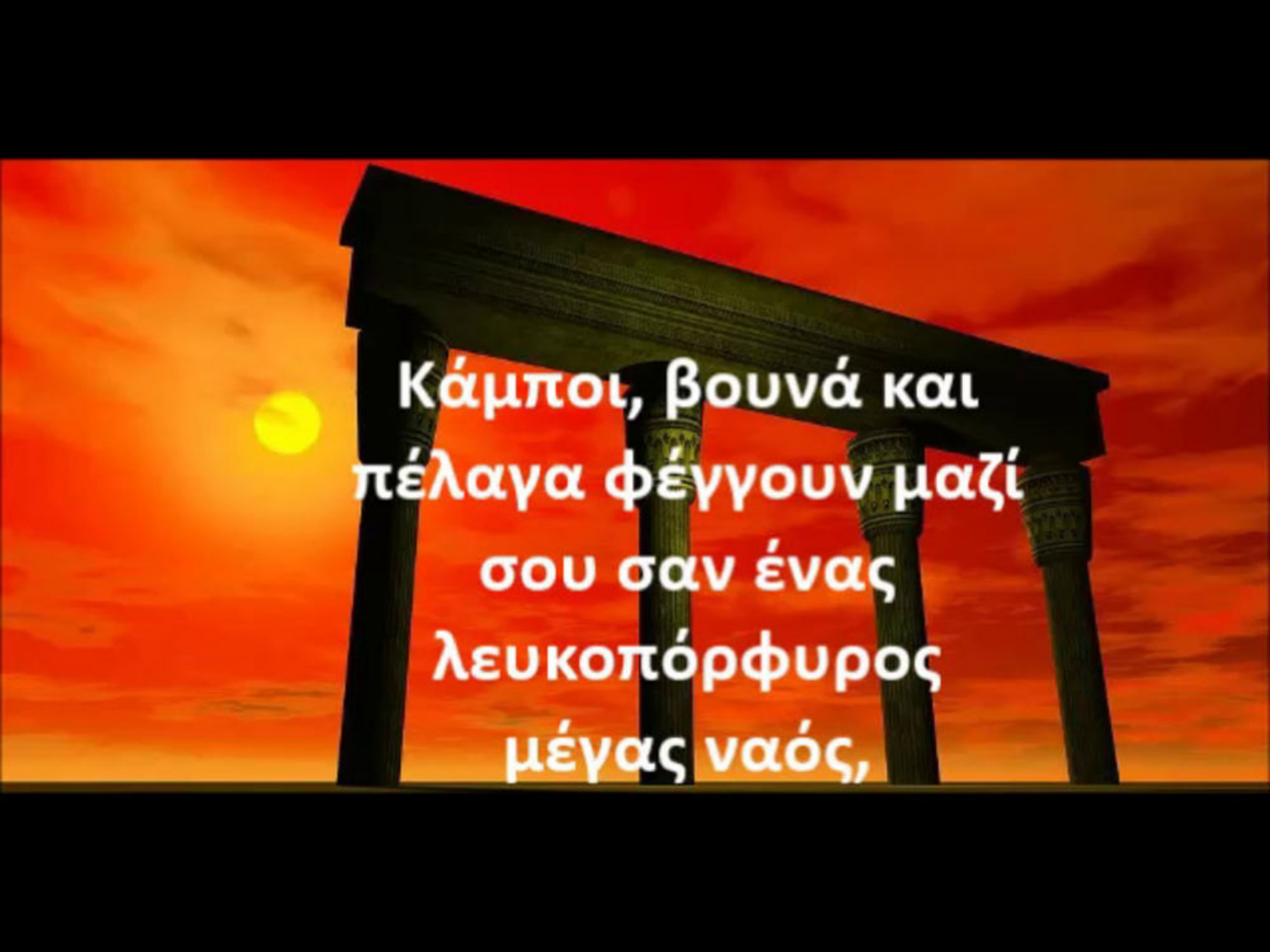

**και με τ' αμάραντο
στεφάνωσε κλωνάρι**

**και σιδερένιο
πλάσε κι άξιο
το κορμί.**

Κάμποι, βουνά και
πέλαγα φέγγουν μαζί
σου σαν ένας
λευκοπόρφυρος
μέγας ναός,

**και τρέχει στο ναό εδώ
προσκυνητής σου,**

Στάδιον. — Stade.

An aerial view of an ancient stadium, likely the Panathenaic Stadium in Athens. The stadium is a large, oval-shaped arena with tiered seating on both sides, filled with a dense crowd of spectators. The central field is a light-colored, sandy or dirt surface. At the far end of the stadium, there is a long, white, classical-style building, possibly a temple or a structure related to the games. In the background, there are green hills and a large, domed building. The overall scene is a historical reconstruction of an ancient Greek stadium.

**Αρχαίο Πνεύμ' αθάνατο,
κάθε λαός.**

Το θέμα του ποιήματος είναι η πρόσκληση επανεμφάνισης του ολυμπιακού πνεύματος στη γη που το γέννησε για να εμπνεύσει τους σύγχρονους αγώνες ως παγκόσμιο ιδανικό.